

صد در

شیوه دستور نواری

تألیف:

علی اکبر مرادی

مرادی، علی اکبر، ۱۳۳۶-
صد درس / تألیف علی اکبر مرادی- کرمانشاه: نشر علی اکبر مرادی (مؤلف)، ۱۳۹۱.
۱۱۴ ص: عکس.
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا
بهاء: ۱۶۰۰۰۰ ریال
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۴-۸۵۱۰-۱
۱- تنبور -- آموزش ۲- تنبور -- پارتیسون الف: عنوان

۷۸۹/۷۹

ML۱۰۱۵

صد درس شیوه تنبور نواز

علی اکبر مرادی

نت نویسی کامپیوتری: حیدر کاکی

طراحی جلد و گرافیک: فریدون کرمی

عکس: سید شهریار حیدری

ترجمه: ویدا افرهادی

ضبط موسیقی: وحید نظری

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۱

چاپ:

خجسته نوین

مراکز پخش:

انتشارات موسیقی عارف

مرکز نشر و پخش کتب و لوازم موسیقی

تلفن: ۳۱ - ۳۳ ۹۷ ۶۴ ۳۵ - نمابر: ۳۳۹۱۴۳۱۴

WWW.AREF-MUSIC.COM

شرکت سروه تنبور:

تهران، میدان بنی هاشم، کوچه ابراهیمی (پارک جنوبی)، پلاک ۱۴

تلفن: ۰۲۱-۲۲۵۰۶۴۶۹

همراه با دو CD

به نام خنیاگر هستی

نام و واژه تنبور هزاره هاست که در تار و پود فرهنگ، هنر و ادبیات خلق های ایران زمین تنیده شده است. کاوش های باستان شناسی در شوش دانیال و تپه های بنی یونس و کیوان در اطراف شهر موصل قدمت این ساز را تا پنج هزار سال تخمین می زند. حضور تنبور در سرزمین های پهناور ایران زمین با نام های مختلف و شخصیت های گوناگون (حماسی، عرفانی، عاشقانه و آئینی) حضوری پررنگ بوده است. حکیم فردوسی به تنبورنوازی رستم در خوان چهارم شاهنامه اشاره دارد و مولانا از تنبور و رمز و رازی که در آوایش نهفته است اظهار حیرت می کند. در هزاره اخیر این ساز باستانی و مقامات کهنش توسط گردان یارسان با احترام و امانتداری بی مثال حفظ و نگهداری گردیده و حقیقتاً نقش این مردم در نگهداری این میراث فرهنگی هنری مشرق زمین نقشی بارز و ستودنی است. اندکی بیش از نیم قرن است که این پیر روزگاران بنا به جبر زمان از کنج خلوت خود قدم بیرون نهاده و هم اکنون در جای جای این سرزمین پهناور عاشقانی دارد که بدو عشق می ورزند و گرمایش می دارند. در مقابل نیز هستند کسانی که از تنبور نواهایی می طلبند که در فرهنگ و حوصله این ساز کهن نیست.

دوری بخش بزرگی از نوازندگان تنبور از مهد اصلی این ساز و عدم وجود روشی علمی و عملی که ریشه در فرهنگ و نوای تنبور داشته باشد، باعث گردیده تا نوعی بی سر و سامانی در آموزش این ساز بوجود آید. هرگز نباید فراموش کنیم که تنبور تنها یک ساز نیست، بلکه راوی یک فرهنگ سترگ موسیقایی است. که بدون آن فرهنگ و آن نوا و مقام ها این ساز نه کهن می تواند باشد و نه میراث فرهنگی گذشتگان ما. بنابراین اگر قرار باشد روشی آموزشی برای این ساز در نظر گرفته شود، بهتر آنست علاوه بر انطباق روش با علم روز و خط و علائم بین المللی موسیقی حاوی و در برگیرنده و بیانگر فرهنگ و مقامات کهن این ساز نیز باشد. دلیل نگارش این کتاب پایان بخشیدن به مشکلاتی است که بدان ها اشاره گردید. اندیشه و آغاز نگارش این روش آموزش به بیش از پانزده سال پیش باز می گردد. بارها نوشته شد، تغییر یافت و همواره این ترس با من همراه بود که نکند نتیجه کار آنطوری که آرزوی من بود رقم نخورد.

اینک پس از گذشت حدود نیم قرن از همنشینی ام با تنبور و نوا و مقاماتش این ترس همچنان با من باقیست. و تنها دلیل این شیردلی در انتشار این کتاب اینست که می اندیشم شاید زمان دیگری برای این مهم دست ندهد و از طرفی بدون هیچ ادعایی من در میانه دو نسل گذشته و حال نوازندگان تنبور قرار گرفته ام که خداوند عشقی وافر و نیمه استعدادی به من بخشیده تا بتوانم بانی خدمتی به این ساز و فرهنگش باشم.

در این روش آموزشی کوشیده شده است که هنرجو ضمن فراگیری خط بین المللی موسیقی، فرهنگ و مقام های این ساز و همچنین طریقه صحیح نوازندگی تنبور را نیز فرا گیرد. در این کتاب هنرجو با ده ریتم و شانزده مضراب مختلف و چندین دور موسیقایی قدیم و همچنین با بیش از سی مقام از مقامات تنبور آشنا می شود و حاصل کلام اینکه هنرجویی که صد درس را فرا گرفته باشد می تواند او را نوازنده تنبور نامید.

تمنایم از مدرسان تنبور این است که اگر این روش را در آموزش هنرجویان خود مفید یافتند بدان عمل کنند و اگر نکته ای مفیدتر به نظرشان رسید ما را یاری کنند تا در چاپ های بعدی نگاشته شود. در پایان بر خود لازم می دانم از همکاری یاران و هنرمندان گرمی، جناب آقای حیدر کاکی بخاطر نگارش کامپیوتری نت های این کتاب و آقای فریدون کرمی برای طراحی و امور گرافیک و سید شهریار حیدری که عکاسی تصاویر این کتاب را به عهده گرفته اند، همچنین سرکار خانم ویدا فرهادی بخاطر ترجمه مطالب به انگلیسی و آقای وحید نظری برای صداپردازی درس های این کتاب تشکر و قدردانی نمایم.

In the name of Yar

The word and term of Tanbour for millenaries have been intertwined in the fabric of the culture, art and literature of people of Iran. Archaeology excavations in Soroush Danial and the hills of Bani Younes and Keyvan in around of Mousel City estimate the antiquity of this musical instrument five thousand years. Tanbour presence in the vast territories of Iran with different names and characters (heroic, Gnostic, amorous and ritual) has been bold presence. Hakim Ferdowsi referred to playing of Tanbour of Rostam in the forth table and Molana wondered from Tanbour and all the mysteries that are hidden in its sound.

In recent millenary ,this ancient musical instrument and it's old Maghams has been preserved with unique respect and trusteeship by the Kurds of Yarsan and indeed the role of this people in preserving of this artistic and cultural inheritance of East land is an obvious and commendable role. It's slightly more than half a century that , this old musical instrument due to time constrains ,has entered out from solitude and it has a lot of lovers from this vast land that love it and cherish it. In other side there are some people that demand some tones from Tanbour that are not in the culture and mood of this old musical instrument.

The separation of a large part of players of Tanbour from it's original cradle and the lack of scientific method that has root in the culture and tone of Tanbour leads to a kind of disorder in the training of this instrument.

We shouldn't forget that ,Tanbour is not only a musical instrument but also is the narrator of a large musical culture that without it's culture and tone and Magham , this musical instrument nor be an old one neither be the cultural inheritance of our ancestors.

So if a training method wants to be created for this musical instrument, in addition to the adoption of method with update science and traditional music notes and marks, it is better to cover its culture and old Maghams.

The reason for writing this book is the termination to all the problems that were referred to them. The idea and start of writing this book is blacked to 15 years ago. It has been written and rewritten so many times and always this fear has been with me that maybe the result will not be the one I have dreamed about it.

Now after about half an era of living with Tanbour and its tone and Maghams , there is still this fear with me and the only reason for this courage in publishing this book is that I believe there may be no other time to accomplish this issue. In one hand I stand in the midst of the past and present generations without any argue that God gifts me love and talent so that I could be at the service of this instrument and it's culture.

The goal of this training method is to help the student acquire international music notes, culture and Maghams of this instrument and also the accurate method of Tanbour's playing. In this book the student becomes familiar with 10 rhythms, 16 different plectrums and more than 30 Maghams of Tanbour. The student has learned that 100 lessons can be called a Tanbour's player.

It's my request from Tanbour's trainers that if they find this method useful in training of their students, use it and if they find some useful paints, remind me to record in the next publications. At the end it is my happy privilege to acknowledge and express my thanks for help and cooperation of my Dear friends Mr. Heydar Kaki for recording the computerized notes, Mr. Fereydoun Karami because of graphic design, Mr. Shahriar Heydari for the photographs, Miss. Vida Farhadi Because of translation of this book and Mr. Vahid Nazari for the recording the Sounds.

**With love and respect
Aliakbar Moradi
Kermanshah, Fall 2012**